

Mál nr. 328/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um bótaskyldu vegna viðgerða á lögnum húseignar.****Gögn.**

Málskot mótttekið 12.08.2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V dags. 14.10.2020 ásamt fylgiskjölum 1-2.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 03.11.2020.

Málsatvik.

Í málskoti lýsir M atvikum svo að í lok nóvember 2019 hafi orðið vart við skort á heitu vatni á heimili hennar. Pípulagningameistari hafi verið kallaður til og grunur vaknað um að vandamálið tengdist blöndunartækjum og hafi verið skipt um þau. Það hafi ekki skilað tilætluðum árangri og hafi því verið tengt framhjá varmaskipti hússins um miðjan desember sama ár án þess að það hefði mikil áhrif. Haft hafi verið samband við A 19. desember 2019 þar sem líklegt þótti að innrennsli á heitu vatni til hússins væri ekki fullnægjandi, A hafi skoðað málið en engin niðurstaða fengist. Um áramótin 2019/2020 hafi komið í ljós að snjóbræðsla við húsið virkaði ekki sem skyldi og hafi þá komið í ljós að mikil óhreinindi höfðu borist í kerfið og m.a. skemmt dælu og varmaskipti. Skipt hafi verið um þann búnað hinn 2. janúar. Sérfræðingar frá A hafi komið á staðinn 3. janúar og þá hafi komið í ljós að þrýstingur inn í húsið var ekki nægilega mikill. Í vikunni á eftir hafi A lagfært heimlögnina en ekki hafi náðst fullnægjandi árangur af því verki fyrr en A kom aftur á vettvang hinn 17. janúar en þá tóku starfsmenn A lagnir í sundur og blésu úr þeim. Að endingu hafi M aftur kallað til pípulagningarmeistara til að tengja varmaskipti og hafi þeirri vinnu lokið 30. janúar 2020. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu A vegna þess kostnaðar sem hún hafi orðið fyrir vegna þessa, alls 855.471 kr. Tjón hennar sé að rekja til óhreininda og stíflu í heimlögn, en A hafi staðið í framkvæmdum á svæðinu um svipað leyti og megi ætla að óhreinindi hafi farið af stað vegna þeirra. Fasteignaeigendum á svæðinu hafi hins vegar ekki verið tilkynnt um umræddar framkvæmdir, en hefði upplýsingagjöf verið sinnt með viðhlítandi hætti hefðu viðbrögð pípulagningarmeistara verið önnur. Þannig hefði mátt hafa komist hjá kostnaði við framkvæmdir sem ekki skiluðu árangri. Jafnframt hafi fyrstu viðbrögð A, eftir að A var tilkynnt um tjónið hinn 19. desember verið ófullnægjandi, í ljósi vitneskju A um umræddar framkvæmdir og sérfræðiþekkingar starfsmanna þess.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að félagið telji gögn málsins af nokkuð skornum skammti. Þannig liggi ekki fyrir myndir, matsgerðir eða annað sem sýni fram á í hverju meint tjón M hafi falist. Þegar af þeim ástæðum verði að telja ósannað að M hafi orðið fyrir tjóni og að um hafi verið að ræða tjón sem A beri skaðabótaábyrgð á. Vissulega hafi þrýstingur verið lítill en hann hafi verið aukinn um leið og A fékk upplýsingar um það. Þá telji A bilanagreiningu pípulagningarmanns sem M fékk til verksins hafa verið ranga, telja megi að ekkert hafi verið athugavert við búnað í fasteign M og því ástæðulaust að skipta honum út. Enn fremur megi ráða af frásögn A að varmaskiptir hafi verið ranglega tengdur sem valdi því að rennsli sé minna en ella. Þá sé ljóst að bótaréttur úr vátryggingunni geti aðeins stofnast ef um líkamstjón eða skemmdir á munum er að ræða og þurfi það tjón að verða rakið til skyndilegs og óvænts atburðar. Hvorugt þessara skilyrða sé uppfyllt og virðist sem engar skemmdir haf orðið á munum. Enn fremur taki vátryggingin aðeins til atvika sem A beri skaðabótaábyrgð á, en ekkert í gögnum málsins bendi til þess að meint tjón M verði rakið til gáleysis, vanrækslu eða annarra atvika sem A beri skaðabótaábyrgð vegna. Að endingu vísar V til reglugerðarákvæðis sem kveði á um að A beri ekki ábyrgð á tjóni sem verði vegna þrýstingsbreytinga á heitu vatni.

Í viðbótarathugasemdum M kemur fram að með framlagningu reikninga og tímaskýrslu pípulagningarmeistara telji hún sig hafa sýnt fram á tjón sitt, auk þess sem ferli málsins sé lýst í málskoti. Þá gagnrýnir hún að svör A virðist byggja á öðrum rökum en uppi hafi verið þegar félagið

hafnaði kröfu hennar, dags. 14. apríl 2020, en þá hafi verið byggt á því að óhjákvæmilegt væri að óhreinindi í heitu vatni bærust í húslagnir. Þá mótmælir M því sérstaklega að varmaskiptir hafi verið ranglega tengdur. Enn fremur telur M vísun V til ábyrgðartakmörkunar vegna þrýstingsbreytinga ranga, þar eð takmörkunin taki ekki til tjóns sem rekja megi til mistaka starfsmanna A. M byggir mál sitt einmitt á því að mistök hafi átt sér stað af hálfu A.

Álit.

Svo bótaskylda úr ábyrgðartryggingu A sé fyrir hendi verður að sýna fram á að athafnir eða athafnaleysi A, eða aðila sem það ber ábyrgð á, hafi leitt til umrædds tjóns. Í málskoti er byggt á að því að M hafi orðið fyrir tjóni sem verði rakið til saknæmrar vanrækslu starfsfólks A. Þannig kemur fram í málskoti að M telji ljóst að tjón hennar verði rakið til óhreininda og stífla í heimlögn en A hafi staðið í framkvæmdum á svipuðum slóðum á þessum tíma. Hafi íbúar ekki verið upplýstir um þessar framkvæmdir, en hefði það verið gert hefði M gefist kostur á að takmarka tjón sitt enda hefði pípulagningarmeistarinn sem kom að viðgerðum á fasteign hennar þá búið yfir réttum upplýsingum. Þrátt fyrir þessar staðhæfingar liggja ekki fyrir nefndinni gögn er sýni með fullnægjandi hætti fram á hvað olli tjóni M, né er fyllilega skýrt í hverju tjón hennar hafi falist. Þannig liggja hvorki fyrir matsgerð af einhverju tagi né ljósmyndir af atvikum og engin gögn liggja fyrir um framkvæmdir A í hverfinu á þeim tíma sem bilana varð vart í fasteign M. Einu staðfestingu þess að tjón M sé að rekja til A er að finna í reikningi pípulagningarmeistara en þar segir „mikið af vanda eru tengdar stíflum hjá A í stofni í götu og þurftu þeir að grafa upp hjá sér“. Verður ekki talið að því verði slegið föstu á grundvelli þessarar setningar hvað hafi leitt til þess að gera þurfti við blöndunartæki og annan búnað í fasteign M, né er sýnt fram á atriði er styðji þá afstöðu M að starfsmenn A hafi sýnt af sér saknæma háttsemi. Þá gerir M athugasemdir við viðbrögð A eftir að A var tilkynnt um vandræði tengd rennsli á heitu vatni hinn 19. desember 2019 en ekki hafi verið gripið strax til aðgerða vegna þeirrar tilkynningar og hafi það leitt til frekara tjóns. A, sem fellst á að rennsli hafi verið hægt, heldur því hins vegar fram að rennslið hafi verið lagað um leið og tilkynning barst. Ekki liggja fyrir nefndinni frekari gögn um samskipti M og A í desembermánuði, né mat eða annað er sýni fram á hvaða tjóni hin meinta töf hafi valdið, og verður því, gegn neitun A, ekki byggt á því að A hafi að þessu leyti sýnt af sér saknæma vanrækslu sem leitt hafi til tjóns. Þar sem sönnunarbyrðin hvað framangreint varðar hvílir á tjónþola hefur M því samkvæmt framansögðu ekki tekist að sýna fram á að skilyrði bótaskyldu séu uppfyllt, enda er hvorki sýnt nægilega fram á orsakir þess að M hafi orðið fyrir kostnaði vegna viðgerða, né að hann sé að rekja til atvika sem A beri skaðabótaábyrgð á. Er þar af leiðandi óhjákvæmilegt að hafna kröfum hennar.

Niðurstaða.

M ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 1. desember 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson, lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.